

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/a-c/wojciech-c-horzepa/38611.Wojciech-Chorzepa.html>
01.05.2025, 17:38

kpt. **Wojciech Chorzepa** - urodził się 24.02.1894 r. w Nienadówce, syn Stanisława. W latach 1913-1914 należał do „Strzelca”. Ukończył Seminarium Nauczycielskie w Rzeszowie. We wrześniu 1914 r. wstąpił do 15. komp. IV baonu 3 pułku piechoty II Brygady Legionów Polskich. W 1915 r. został powołany do 40 pułku piechoty austriackiej, gdzie służył do stycznia 1916 r. W tym samym roku przeszedł do Legionów pełniąc służbę przy Dowództwie Grupy Legionów Polskich, następnie w Polskim Korpusie Posiłkowym, do 1918 r.

Podczas Kryzysu Przysięgowego został internowany w miejscowości Huszt. Po ucieczce z internowania ukrywał się w Kongresówce, gdzie podjął pracę nauczyciela w szkole podstawowej w Klonówku (gm. Kuczki).

Od 01.03.1919 r. ponownie w Wojsku Polskim. Został zweryfikowany jako porucznik administracyjny (grupa administracyjna intendentury) ze starszeństwem z 01.06.1919 r. Walczył w armii gen. Józefa Hallera, a następnie w grupie gen. Franciszka Latinika biorąc udział w wojnie polsko – bolszewickiej w 1920 r. Później służył w Rejonowym Zakładzie Gospodarczym w Tarnopolu (1923-1926).

Od marca 1926 r. pełnił służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza. Początkowo w 1 Baonie KOP (Budslaw) jako oficer materiałowy baonu, następnie oficer żywnościowy. W lipcu 1926 r. został przeniesiony do Dowództwa 1 Brygady KOP w Zdobunowie, gdzie pełnił funkcje: zastępcy referenta służby intendentury dowództwa brygady, intendenta brygady, referenta intendentury brygady. Z dniem 31.03.1932 r. przeniesiony do Szefostwa Intendentury KOP w Warszawie na stanowisko referenta w referacie kontroli. Awansowany dnia 19.03.1937 r. na stopień kapitana intendentury. W terminie 30-31.03.1937 r. otrzymał rozkaz wyjazdu do Czortkowa w związku z przeniesieniem do IV Rejonu Intendentury KOP. Wiosną 1939 r. służył na stanowisku pomocnika kierownika IV Rejonu Intendentury KOP w Czortkowie.

We wrześniu 1939 r. walczył w 36 Dywizji Piechoty w szwadronie kawalerii KOP „Czortów”. Oddział został rozбитý przez Niemców pod miejscowością Końskie w bitwie pod Ilżą. Uniknął niewoli i od stycznia 1940 r. należał do Związku Walki Zbrojnej, a później do Armii Krajowej. W stopniu kapitana był kwatermistrzem Obwodu Rzeszów Armii Krajowej. Używał pseudonimów „**Grom**” i „**Roland**”. W roku 1940 dowiedział się, że jego syn Edward został aresztowany przez NKWD za udział w Powstaniu Czortowskim, a jego żona Maria i dwie córki Halina i Eulalia zostały wywiezione z Czortkowa na Syberię. W 1942 r. został zdekonspirowany i czasowo odsunięty od pełnienia obowiązków. W 1943 r. przeniesiony na stanowisko kwatermistrza Inspektoratu Rejonowego Rzeszów Armii Krajowej, przeprowadzał szkolenia m.in. kursy minerskie, produkcji bomb zapalających, kursy walki

wręcz i posługiwanie się bronią palną. Uczestniczył w przejmowaniu zrzutów alianckich z uzbrojeniem dla placówki Armii Krajowej, przygotowującej się do akcji „Burza”. Brał udział w wielu akcjach podziemia m.in w: likwidacji komendanta posterunku Kripo w Kolbuszowej Ukraińca Włodzimierza Halickiego i jego współpracownika Batko, egzekucji gestapowców Pottenbauma i Flaschke, zlikwidowaniu znanego volksdeutscha Kaniastego, zniszczeniu tartaku w Turzy, zlikwidowaniu spędów bydła w różnych miejscowościach.

We wrześniu 1944 r. został aresztowany przez Powiatowy Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Kolbuszowej, przekazany NKWD i wywieziony do łagru nr 270 w Swierdłowsku (ZSRR). Do kraju powrócił w listopadzie 1947 r. W Polsce pracował w Wydawnictwach Prawniczych. Odmówiono mu emerytury za okres służby w Korpusie Ochrony Pogranicza. Zmarł po ciężkiej chorobie 3.VI 1968 r.

Odnaczoney:

Krzyżem Walecznych

Złotym Krzyżem Zasługi

Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921 (1928 r.)

Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości (1928 r.)

Srebrnym Krzyżem Zasługi (1929 r.)

Krzyżem Niepodległości

Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę (1939 r.)

Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę (1939 r.)

Żonaty z Marią, dzieci: Edward, Halina, Eulalia.

Źródło:

Centralne Archiwum Wojskowe w Rembertowie

Instytut Pamięci Narodowej - Indeks Represjonowanych

Archiwum Akt Nowych

Słownik Legionistów Polskich 1914-1918

Archiwum Straży Granicznej w Szczecinie

Opracował: **Zbigniew Chorzępa** wnuk Wojciecha Chorzępy; uzupełnienie **Katarzyna Promińska**.

